

I SF kan vi fuldt ud støtte tanken om en kommission, som skal kigge på erstatningerne. Det er tydeligt, at der er nogle forskelle i erstatningsniveauet, og det vil være fornuftigt, at vi får set på det. Vi har også i SF rejst den problemstilling, at vi har kendskab til sager, hvor ofre faktisk ikke har fået erstatning, fordi den mistænkte gerningsmand er blevet frifundet i en retssag. Det betyder, at de ofre, som rent faktisk vælger at føre de her retssager, står dårligere i forhold til dem, hvor gerningsmanden er ukendt og ikke fundet. Det synes vi er meget, meget urimeligt, og det er i hvert fald en problemstilling, som vi gerne vil have kigget nærmere på.

I forhold til anmeldelsen synes jeg, at den skal være tidsubegrænset. Så rejser det nogle problemstillinger: Skal man kunne komme efter 15 eller 20 år og få en erstatning? Det vil i hvert fald være betænkeligt, og det vil skabe nogle problemer, er jeg overbevist om, men jeg synes på den anden side også, at en 24-timers-anmeldelsesfrist ikke er meget til det offer, som er fuldstændig chokeret, forvirret og efterladt. Det er ganske enkelt for lidt, og det må vi kunne åbne op for.

Med de ord vil jeg sige, at vi har mange positive tanker tilovers for Socialdemokraternes forslag. Vi ser frem til, at justitsministerens udvalg kommer med nogle konkrete løsningsforslag på området her. Vi ville dog være glade for, tror jeg, hvis Dansk Folkeparti i fællesskab med Socialdemokraterne og SF havde fundet nogle løsninger, som vi kunne sætte i værk med det samme. Men jeg må konstatere, at det er der ikke flertal for her i dag, så vi afventer ministerens udvalg.

Kl. 13:11

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i rækken, og den næste er hr. Tom Behnke.

Kl. 13:11

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Ofre skal mødes med respekt, forståelse og en hjælpende og støttende hånd fra det offentlige side. Sådan sagde justitsministeren, da han svarede på det her beslutningsforslag, og jeg kan ikke være mere enig.

Det er utrolig vigtigt, at ofre møder en forståelse for, at de er ofre, at de har været udsat for en forbrydelse – en forbrydelse, hvor samfundet som samfund er enig om at tage afstand fra det overgreb, der har fundet sted. Jeg tror, det er helt afgørende, jeg tror endda, det er mere afgørende end selve det, man er blevet udsat for, at der ef-

terfølgende er respekt om, at man faktisk har været offer for en forbrydelse, altså at der er en anerkendelse, og at man ikke bare er overladt til sig selv, at andre ikke bare trækker på skuldrene og siger: Nå ja, og hvad så? Næh, tværtimod er det afgørende, at man netop tager det meget, meget alvorligt, at et offer er offer.

Derfor har det også været afgørende for os igennem den tid, den nuværende regering har siddet, at få gennemført en række tiltag, der netop har styrket offeret – styrket offeret, sådan at offeret nemmere kommer videre med sit liv. Det ene er altså, at der indført mulighed for at give en bistandsadvokat til ofre, således at offeret også har noget juridisk bistand og hjælp til at komme igennem en eventuel retssag – en bistandsadvokat, der kan hjælpe og vejlede i forhold til udbetaling af erstatning, og som kan hjælpe og vejlede i forhold til det at skulle møde op i retten og skulle sidde og afgive vidneforklaring osv.

Det er nu lovfæstet, at politi- og anklagemyndighed skal sørge for at informere og vejlede ofre under sagen, sådan at offeret hele vejen igennem sagsforløbet har en klar forståelse og fornemmelse af: Hvad sker der egentlig med min sag? Sådan vil mange ofre jo nok se det.

Vi har fået udvidet konfliktråd til at være en landsdækkende ordning, som jeg også tror har meget stor betydning for ofre – ofre, som jo tit er i den situation, at det ville være hensigtsmæssigt, at man ligesom fik bilagt det, der har været, og at man får forståelse for: Hvorfor var det, at jeg blev offer? Hvad var det, gerningsmanden ville? I mange tilfælde tror jeg jo, at det er rent tilfældigt, at det lige blev det offer, der bliver offer for en forbrydelse, og der er det måske netop vigtigt, at man har konfliktrådet til at få tingene talt igennem, sådan at offeret har mulighed for at komme videre med sit liv.

Så hører vi, at justitsministeren har nedsat et udvalg, som ser på erstatningsstørrelserne, og det er vi fra konservativ side meget, meget tilfredse med. Vi har presset på i et stykke tid for netop at få kigget på, om erstatningerne nu også er store nok. Har de den rigtige størrelse i vore dage? Det kan jo være utrolig vanskeligt at fastsætte, hvad et offer præcis skal have i erstatning, og jeg tror i hvert fald, at vi skal undlade at gøre det til et politisk anliggende, om man skal have 15.000, 20.000, 50.000 eller 100.000 kr. i erstatning. Jeg tror, at det ville blive en meget, meget vanskelig diskussion, hvis det skulle være en politisk afgørelse. Derfor er jeg glad for, at mini-